

TEZAU LITURGIC
26 FEBRUARIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

PARACLISUL
SF. MUCENIȚE
FOTINIA
SAMARINEANCA

ATENA, 2020

Παρακλητικός Κανών εἰς τὴν Ἀγίαν Μεγαλομάρτυρα καὶ Ἰσαπόστολον Φωτεινὴν τὴν Σαμαρείτιδα

Ποῖημα Γερασίμου Μονάχου Μικραγιαννανίτου

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες
τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν
οἰκείων στίχων:

**Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.**

**Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.**

**Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.**

**Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.**

Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Ὡς Ἀποστόλων κεκτημένη τὴν χάριν, Μεγαλομάρτυς
Φωτεινὴ Ἀθληφόρε, διὰ παντός ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε,
πάσης ἡμᾶς ρύεσθαι, συμφορὰς καὶ ἀνάγκης, καὶ
παντοίων θλίψεων, καὶ δεινῶν νοσημάτων, καὶ τῶν
παισμάτων ἄφεσιν λαβεῖν, τοὺς προσιόντας, θερμῶς**

τῇ πρεσβείᾳ σου.

Δόξα. Τό αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους
σῶζει ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ὁ Κανὼν, οὐ ἢ ἀκροστιχὶς
«Φωτεινὴ δέξαι ἡμῶν τὸν ὕμνον. Γερασίμου».

Ὡδὴ α' . Ἦχος πλ. δ' . Ὑγρὰν διοδεύσας.
Φωτὶ τῶν ἁγίων σου πρεσβειῶν, παθῶν μου τὸ σκότος,
διασκέδασον Φωτεινὴ, καὶ αἶτει συγχώρησιν
παισμάτων, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς τῇ, σῇ χάριτι.
Ὡς Ἐχουσα Μάρτυς πρὸς τὸν Χριστόν, πολλὴν
παρρησίαν, Ἰσαπόστολε Φωτεινὴ, ἀπαύστως δυσώπει
ἐκλυτροῦσθαι, πολυειδῶν ἡμᾶς πόνων καὶ θλίψεων.
Τὸ ὕδωρ ὡς ἥντλησας τῆς ζωῆς, πηγῆς ἐξ ἄφθονου,
Ἰσαπόστολε Φωτεινὴ, τὴν δρόσον τῆς θείας
εὐφροσύνης, ἡμῖν ἐπόμεβρησον Μάρτυς δεόμεθα.
Θεοτοκίον.

Ἐτέχθη αἱμάτων σου ἐξ ἀγνῶν, ὁ πάντων Δεσπότης,
δεσποτείας τοῦ πονηροῦ, ρυόμενος κόσμον Θεοτόκε·
διό ὕμνοῦμεν τὸν ἄφραστον τόκον σου.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ισχύν ἀμαχον Μάρτυς, παρὰ Χρίστου εἵληφας, τούτῳ
Φωτεινὴ προσελθοῦσα, ψυχῆς θερμότητι• ὅθεν
ἐνίσχυσον, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, τοῦ πατεῖν
τὴν δύναμιν, τοῦ παναλάστορος.

Νοσημάτων ποικίλων, καὶ πειρασμῶν λύτρωσαι, τοὺς
ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ σου πιστῶς προστρέχοντας, εἰρήνην
νέμουςα, καὶ εὐπραγίαν ἐν βίῳ, Φωτεινὴ πανεύφημε,
ἡμῖν δεόμεθα.

Ἡ σεπτὴ σου πρεσβεία, τεῖχος ἡμῖν γένοιτο, τὰς τοῦ
δυσμενοῦς καθ' ἐκάστην, ὁρμὰς ἀπείργουσα• σε γὰρ
προσφύγιον, ἐν πολυτρόποις ἀνάγκαις, Φωτεινὴ
κεκτήμεθα, οἱ προσιόντες σοι.

Θεοτοκίον.

Δεξαμενὴ ἀφλέκτως, ἐν σῇ γαστρὶ Ἄχραντε, πῦρ τὸ
τῆς Θεότητος Κόρη, φλέξον τὴν ἄκανθαν, παθῶν
θλίβόντων με, πυρὶ τῆς σῆς προμήθειας, ἵνα
μεγαλύνω σε, ὡς προστασίαν μου.

Διάσωσον πάσης ἀνάγκης Φωτῶνυμε Ἀθληφόρε, τοὺς
ἐν πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, τὴν τῶν
παισμάτων συγκώρησιν αἰτουμένη.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἅλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πηγὴ τῆς ζωῆς προσήλθες ἐν τῷ φρέατι, σεμνὴ

Φωτεινή, καί φωτισμοῦ πεπλήρωσαι, δι' ου παθῶν σκοτόμαιναν, καί δεινῶν νοσημάτων ἐπήρειαν, ἀποδιώκεις ἀεὶ ἀφ' ἡμῶν, τῶν πίστει καί πόθῳ προσιόντων σοι.

Ὡδή δ '. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐκ πηγῆς φωτοδότιδος, καταλαμπομένη Φωτεινή πάνσεμνε, σκοτασμοῦ παθῶν ἀπάλλαξον, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ξενοτρόπως ἡγώνισαι, καί ξένων χαρίτων τυχοῦσα ἔνδοξε, προστασία ἡμῖν δέδοξαι, καί θερμὴ βοήθεια ἐν θλίψεσι.

Ἀνώτερους διάσωζε, πάσης δυσχερείας καί περιστάσεως, Ἰσαπόστολε πανεύφημε, τοὺς τῇ ἀρωγῇ σου πίστει σπεύδοντας.

Θεοτοκίον.

Ἰασαί μου τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς Παρθένε καί τὰ τοῦ σώματος, καί τὸν νοῦν μου θᾶπτον λύτρωσαι, πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλάστορος.

Ὡδή. ε '. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦνεγκας στερρῶς, αἰκισμοὺς Χριστὸν κηρύπτουσα• διό ρῦσαι τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, Φωτεινὴ τοὺς τήν σὴν ἄθλησιν γεραίροντας.

Μώλωπας ψυχῶν, καί σωμάτων νόσους ἱασαί, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων Φωτεινὴ, ὡς μεγίστην πρὸς Χριστοῦ χάριν πλουτήσασα.

Ὡς παρὰ Χριστοῦ, δεξαμενὴ ὕδωρ ἄφθαρτον, τὰς

φλωγώδεις τῶν παθῶν ἐπαγωγάς, τῆς ψυχῆς
μου Ἰσαπόστολε κατάσβεςον.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἀγνή, τῆς σαρκός μου τὰ φρονήματα, ἡ
τεκοῦσα τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, καὶ καταύγασον τὸν
νοῦν μου τῇ σῇ χάριτι.

Ὡδή στ '. Τὴν δέησιν.

Τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ δεδεγμένη, Ἀποστόλων
διανύεις τὸν δρόμον• διό ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον Μάρτυς,
τῶν ἐντολῶν τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον, βαδίζειν πίστει
ἀληθεῖ, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε ἔνδοξε.

Οἱ πίστει, τῷ σῷ ναῷ προσιόντεςδ, ὡς λιμένι Φωτεινὴ
ἀκυμάντω, τρικυμιῶν τῶν ἐν βίῳ λυτροῦνται, καὶ
οὐρανίου γαλήνης μετέχουσι, καὶ χαριστήριον ὠδὴν,
εὐχαριστῶ καρδία σοι ᾄδουσι.

Ναμάτων, ζωοποιῶν πεπλησμένη, Φωτεινὴ
Μεγαλομάρτυς Κυρίου, τοῦς θολεροὺς τῶν παθῶν
μου χειμάρρους, τη, μυστικὴ ἐπομβρία σου ξήρανον,
καὶ ἄρδευσον μου τὴν ψυχὴν, πρὸς ζωῆς εὐκαρπίαν
οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ὑψίστου, περιφανέστατος θρόνος, τοῦ τεχθέντος ἐξ
ἀγνῶν σου αἱμάτων, συ ἀληθῶς Θεοτόκε ἐδείχθης•
διό τὸν νοῦν μου ἀνύψωσον δέομαι, ἀπὸ κοπρίας τῶν
παθῶν, καὶ πικρὰς συνηθείας με λῦτρωσαι.

Διάσωσον πάσης ἀνάγκης Φωτώνυμε Ἀθληφόρε, τοὺς ἐν πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, τὴν τῶν παισμάτων συγκώρησιν αἰτούμενη.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β '. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς τὸν Χριστὸν ἐν τοῖς ἄθλοις δοξάσασα, υπερφυῶν δωρεῶν κατηξίωσαι, καὶ νῦν Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε, τὰς Ἰκεσίας ἡμῶν δέχου πάντοτε, καὶ πλήρου ἡμῶν ἅπαν αἶτημα.

Προκείμενον. Ἦχος δ '.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. (Κεφ. ι' 16)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς• Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων• γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων• παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί

λαλήσητε• δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί
λαλήσετε. Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ
Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ
πατὴρ τέκνον• καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς,
καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ
πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου• ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος,
οὗτος σωθήσεται.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου πρεσβείαις Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον
τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στιχ.: Ἑλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἦδωρ τὸ ζωήρρυτον, παρὰ Χριστοῦ δεξαμενὴ,
γλυκασμὸν ουράνιον, βλύξεις τοῖς προστρέχουσι τη
πρεσβείᾳ σου, Φωτεινὴ πάντιμε, Ἀθληφόρων δόξα
διὰ τοῦτο δυσωποῦμέν σε, πικρίαν ἅπασαν, τὴν τῆς
ἁμαρτίας διάλυσον, καὶ τὸν ἰὸν τοῦ ὄφους, τὸν λόγοις
καὶ ἔργοις κεόμενον, ἐν τῇ, διανοίᾳ, ἀπόσμηξον ἡμῶν
ταῖς πρὸς Θεόν, πανευπροσδέκτοις πρεσβείαις σου,
Μάρτυς Ἰσαπόστολε.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μολυσμῶν ψυχοφθόρων, τὰς καρδίας ἐκκάθαρον

Ἰσαπόστολε, ροαῖς τῶν σῶν χαρίτων, ἡμῶν τῶν σε τιμώντων, καὶ βοώντων ἐκάστοτε• Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοσημάτων παντοίων, πειρασμῶν ἀδοκῆτων καὶ περιστάσεων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, συντηρεῖ ἀνώτερους, Φωτεινὴ τοὺς κραυγάζοντας- Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ σὸς ἅγιος οἶκος, ἀγιάζει τοὺς πίστει ἐν τούτῳ σπεύδοντας, καὶ ρῶσιν καὶ υγείαν, παρέχει καθ' ἐκάστην, Φωτεινὴ τοῖς κραυγάζουσιν Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθεῖς τη κακία, ὑπετάγην Παρθένε τῷ παναλάστορι ἀλλὰ τῆς τούτου ρύμης, ἀπάλλαξόν με τάχος, καὶ βοώντά με ζώωσον καῖρε πιστῶν προσφυγῇ, καὶ σωτηρίᾳ κόσμου.

Ὡδὴ ἡ '. Τὸν Βασιλέα.

Γαλήνην αἶτει, καὶ εὐπραγίαν ἐν Βίῳ, καὶ συγκώρησιν πταισμάτων Ἀθληφόρε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν εὐλαβείᾳ, τῇ σῇ ἐστῶτες Εἰκόνι, ἐκδεχόμεθα ἁγιασμόν καὶ χάριν, Φωτεινὴ ἁγία, οἱ πόθῳ σε τιμῶντες.

Ρῶσιν σωμάτων, ρῶσιν ψυχῶν ἡμῖν δίδου, Ἰσαπόστολε ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις, καὶ παθῶν ποικίλων, ταχείαν θεραπείαν.

Θεοτοκίον.

Άχραντε Κόρη, ἡ τετοκυῖα ἀφράστως, μετὰ σώματος
τόν Ποιητήν τοῦ κόσμου, ρῦσαι τήν ψυχὴν μου,
ἐχθροῦ τῆς δυναστείας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Συνοῦσα τοῖς Ἀγγέλοις, Φωτεινὴ θεόφρον, υπέρ ἡμῶν
τόν Σωτῆρα ικέτευε, τῶν ἐκζητούντων ἀπαύστως τήν
σὴν ἀντίληψιν.

Ισχύν τοῖς ἀσθενέσι, καὶ τοῖς θλιβομένοις, αἰεὶ ἐξαίτει
τήν ἄνεσιν πάνσεμνε, ὥς παρεστῶσα Κυρίῳ τῷ σε
δοξάσαντι.

Μανίας τοῦ Βελίαρ, τήρει ἀνωτέρους, τοὺς πρὸς τήν
σὴν ἀφορῶντας βοήθειαν, Μεγαλομάρτυς Κυρίου καὶ
Ἰσαπόστολε.

Ὀλόφωτον παστάδα, ἤδη κατοικοῦσα, καὶ τῷ φωτὶ τοῦ
Κυρίου ἐκλάμπουσα, ὦ Φωτεινὴ σκοτομήνης παθῶν
με λύτρῶσαι.

Θεοτοκίον.

Ὑδάτων ἀπωλείας, ρῦσαι με Παρθένε, καὶ μετάνοιας
τοῖς ὕδασι ἔκπλυνον, τήν μολυνθεῖσαν ψυχὴν μου
τοῖς παραπτώμασι.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τήν Θεοτόκον,
τήν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τήν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως

Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,
Τὴν ἐκ Σαμαρείας Νύμφην Χριστοῦ καὶ ἀξιοθείσαν
ομιλίας τῆς παρ' αὐτοῦ, Φωτεινὴν τὴν θείαν,
ὕμνήσωμεν ἀξίως, ὡς μάρτυρα Κυρίου καὶ
Ἰσαπόστολον.

“Ὑδωρ δεξαμενὴ τὸ τῆς ζωῆς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἐν
τῷ φρέατι μυστικῶς, Φωτεινὴ πηγάζεις, νάματα
σωτηρίας, κηρύξασα ἐν κόσμῳ, τὸ Εὐαγγέλιον.
Νόμου καταλείψασα τὴν σκιάν, τῷ φωτὶ προσήλθες,
θεολήπτω Μάρτυς ψυχῇ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, καὶ
φαίνεις τοῖς ἐν κόσμῳ, ὡ Φωτεινὴ τὸν λόγον τῆς θείας
πίστεως.

Χαίροις Ἰσαπόστολε τοῦ Χριστοῦ, Φωτεινὴ θεόφρον, ἡ
κηρύξασα εὐθαρσῶς, τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον τὸ
μέγα, καὶ ἤθλησας νομίμως στερρῷ φρονήματι.
Ἦνεγκας αἰκίας πολυειδεῖς, γυναικεῖαν φύσιν
παριδοῦσα ὡς νουνεχῆς, Φωτεινὴ θεόφρον, καὶ
ἥσχυνας τὸ κράτος, τῆς εἰδωλομανίας, καλῶς
ἀθλήσασα.

Χάριν ἀναβλυζει ὁ σὸς ναός, καὶ παρέχει πᾶσιν,
Ἰσαπόστολε Φωτεινὴ, θείαν εὐφροσύνην, τῇ σῇ
ἐπιστάσια καὶ λύει παθημάτων, πᾶσαν ἐπήρειαν.

Πλήρου τὰς αἰτήσεις πάντων ἡμῶν, Φωτεινὴ
παμμάκαρ, τῶν τιμώντων σε εὐλαβῶς, καὶ τῶν
πρεσβειῶν σου, ἀπέλασον τῷ φέγγει, παθῶν καὶ
νοσημάτων, ζόφον ψυχόλεθρον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Αποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοκήσομεν,
ῥυσθεῖημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ
σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὸ τροπάριον Ἦχος γ'.

Θεῖω Πνεύματι καταυγασθεῖσα καὶ τοῖς νάμασι
καταρδευθεῖσα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτήρος
πανεύφημε τῆς σωτηρίας τὸ ὕδωρ ἐξήντησας, καὶ
τοῖς διψῶσιν ἀφθόνως μετέδωκας, Μεγάλομάρτυς καὶ
Ἰσαπόστολε Φωτεινή, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῖς

ζωηρρήτοις ὕδασι δροσίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος Φωτεινὴ, τοὺς ἐν διαφόροις
ἀνάγκαις καὶ περιστάσεσι, θάπτον ἀπολύτρωσαι, ταῖς
ἱκεσίαις σου, καὶ εἰρήνην καὶ ἴασιν, παράσχου Ἁγία,
τοῖς πιστῶς προσπίπτουσι, τη, προστασία σου,
ἔχουσα πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν σὸν νυμφίον
καὶ Κτίστην, ὑπὲρ οὗ στερροὺς ἀγῶνας ἤνυσας.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δίστιχον

Φωτὶ Φωτεινὴ τῆς σῆς θερμῆς πρεσβείας.
Γερασίμου σκέδασον παθῶς τὸ σκότος.

